

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 9. června 2021 odvolání **obžalované** [REDAKCE], **narozené** [REDAKCE] v [REDAKCE], pro ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen tr. zákoníku), proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2021, č.j. [REDAKCE], a rozhodl

takto:

Odvolání obžalované [REDAKCE] **se podle § 256 tr. řádu zamítá.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2021, č.j. [REDAKCE], byla obžalovaná [REDAKCE] (dále jen obžalovaná) odsouzena pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 30 měsíců, a dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 48 měsíců.
2. Podle skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně se obžalovaná trestného činu dopustila tím, že
*dne 10. 6. 2020 od přesně nezjištěné doby do 10.12 hodin v [REDAKCE], okres [REDAKCE], po předchozím požití návykových látek, vědoma si svých povinností coby řidičky motorového vozidla, záměrně nerespektovala ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, když řídila autobus tov. zn. IRISBUS, RZ [REDAKCE], na autobusové lince č. [REDAKCE], kde byla posléze na zastávce MHD „[REDAKCE]“ kontrolována hlídkou Policie ČR, kdy se podrobila testu přístrojem Drugwipe 5S ke zjištění vlivu návykových látek, přičemž kontrolou byla zjištěna látka amfetamin/metamfetamin, přičemž z následného odběru krve provedeného v 11.25 hodin byla zjištěna v jejím krevním séru přítomnost metamfetaminu a amfetaminu, když koncentrace metamfetaminu činila **357 ng/ml**, což vylučovalo její schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo, přičemž látka metamfetamin (pervitin) je uvedena v příloze 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek jako psychotropní látka, když omamné a psychotropní látky jsou podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších změn, návykovými látkami.*
3. Rozsudek v zákonné odvolací lhůtě napadla odvoláním obžalovaná, a to prostřednictvím zvoleného obhájce Mgr. Kamila Fotra. Odvoláním byl rozsudek napaden ve všech výrocích. V jeho odůvodnění obžalovaná především namítla, že nebylo prokázáno řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky. Zopakovala totiž ve shodě s obhajobou uplatněnou v předchozích stádiích trestního řízení, že si návykovou látku aplikovala v době přestávky na odpočinek, tedy po až po jízdě, po aplikaci pervitinu neměla v úmyslu dále řídit motorové vozidlo, chtěla vyrozumět dispečera, který by poslal náhradního řidiče. V takovém předsevzetí jí bylo zabráněno, neboť přišla do kontaktu s policisty. Namítá, že nalézací soud dospěl k závěru o vině toliko na základě výpovědi svědka [REDAKCE], který popsal, že její chování vykazovala nápadnosti v podobě neprirozených

projevů, pohyby na něho působily těkavě a podivně, svědek však nepotvrdil, že by jízda obžalované vykazovala jakékoliv známky nebezpečnosti, nepřiměřenosti. Výpověď svědka je v protikladu s objektivním důkazem o chování obžalované coby řidiče motorového vozidla, kterým je tzv. grafikon jízd, podle kterého je zjevné, že obžalovaná dodržovala časový harmonogram jízdy. V odvolání obžalovaná uvedla, že v souvislosti s intoxikací pervitinu mají osoby pocit zvýšeného sebevědomí a sebejistoty, řidiči pod vlivem takové návykové látky jsou nápadní agresivní až bezohlednou jízdou, jsou nedostatečně pozorní a přecňují síly a schopnosti při řízení motorového vozidla. Nicméně takové projevy chování obžalované nekorespondují s výpovědí svědka [REDAKCE], což dokládá, že obžalovaná nebyla v době jízdy motorovým vozidlem intoxikována návykovou látkou.

4. Obžalovaná nijak nezpochybňuje, že v odebraném krevním vzorku v čase 11:25 hodin byla zjištěna v krevním séru koncentrace metamfetaminu 357 ng/ml, což je hodnota, která ji vylučovala z bezpečného ovládání motorového vozidla. K zjištění takové koncentrace došlo s více jak 60 minutovým odstupem po ukončení jízdy. Obžalovaná tvrdí, že si pervitin aplikovala nosem a ústy ještě předtím, než přišla do kontaktu s policisty.
5. Za dané situace je obžalovaná přesvědčena, že nalézací soud nemá k dispozici přesvědčivý důkaz o tom, že řídila motorové vozidlo ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla, jak předvídá trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 tr. zákoníku. Připomněla, že za stav vylučující způsobilost je s ohledem na judikaturu považován takový stav, který se vyznačuje ztrátou schopnosti bezpečně vykonávat určitou činnost. Žádný z provedených důkazů dle přesvědčení obžalované na takový stav neukazuje.
6. Dále obžalovaná namítla, že se nalézacímu soudu dále nepodařilo vyřešit otázku, pokud uzavřel, že byla ovlivněna návykovou látkou, v jakém konkrétním množství. Zjištěná hodnota ukazuje toliko to, jaká byla zjištěna hodnota koncentrace v krvi v čase 11:25 hodin dne 10. 6. 2020. To však nevyovídá nic o tom, jak konkrétně byla obviněná ovlivněna v době řízení motorového vozidla, kdy stav vylučující způsobilost řidiče k řízení motorových vozidel musí být zjištěn k okamžiku deliktu. To platí obzvláště za situace, kdy uplatnila obhajobu, že si aplikovala návykovou látku až po ukončení jízdy.
7. **Z uvedených důvodů obžalovaná navrhl, aby krajský soud dle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu k odvolání napadené rozhodnutí zrušil a věc postoupil jinému správnímu orgánu s tím, že nejde o trestný čin, ale skutek by mohl být posouzen jako přestupek dle ust. § 35 zákona č. 65/2017 Sb. o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.**
8. Krajský soud v Českých Budějovicích, jako soud příslušný o odvolání rozhodnout, shledal, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, v zákonné lhůtě dle § 143 odst. 1 tr. řádu a že podané odvolání splňuje zákonem předepsané obsahové náležitosti.
9. K projednání odvolání nařídil krajský soud veřejné zasedání, v jehož průběhu obhájce obžalované v plném odkázal na písemné odůvodnění podaného odvolání. Obžalovaná zopakovala, že neřídila motorové vozidlo pod vlivem návykové látky, tuto užila až po jízdě v plánované přestávce. Celé záležitosti lituje, je již potrestána tím, že ztratila předchozí zaměstnání. Případnou ztrátu řídicího oprávnění by negativně pocítovala vzhledem k nezletilé dceři, zajištění její péče a nutnosti dojíždět do nemocnice.
10. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích navrhl odvolání obžalované jako nedůvodné zamítnout. Vyslovil, že nalézací soud postupoval zcela v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, odkázal na příslušné odůvodnění napadeného rozsudku. Na podkladě zjištěných skutkových okolností dospěl nalézací soud k závěru, že se obžalovaná dopustila žalovaného přečinu. Uložené tresty nelze hodnotit jako nepřiměřeně přísné, neboť odpovídají zákonným hlediskům.

11. **Krajský soud v Českých Budějovicích z podnětu odvolání obžalované přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroku o vině napadeného rozsudku, a současně ve výrociích o ukládaných trestech, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné.**
12. **Krajský soud** úvodem bez ohledu na zjištění, že obžalovaná nevznesla námitky vůči případné nezákonnosti postupu orgánů činných v přípravném řízení a soudu prvního stupně, považuje za nutné zdůraznit, že **v postupu orgánů činných v trestním řízení nezjistil žádné podstatné vady odůvodňující rozhodnutí o zrušení přezkoumávané části napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.** Obžalované bylo od počátku trestního stíhání garantováno právo na obhajobu, přičemž se jednalo nejen o realizaci práva na osobní obhajobu, ale rovněž práva na poskytnutí potřebné odborné právní pomoci ze strany zvoleného obhájce Mgr. Kamila Fotra. Vady v postupu orgánů činných v trestním řízení nebyly zjištěny ani v důkazním řízení, zvláště pokud důkazy opatřené orgány činnými ve zkráceném přípravném řízení trestním a dále i v řízení před soudem prvního stupně byly provedeny v průběhu hlavního líčení. Dokazování proběhlo za aktivní součinnosti stran trestního řízení v souladu se zákonnými zásadami ústnosti a bezprostřednosti, které jsou zakotveny v § 2 odst. 11, odst. 12 tr. řádu.
13. **Krajský soud dále dospěl k závěru, že soud prvního stupně si v souladu se zásadou zakotvenou v § 2 odst. 5 tr. řádu (zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností) vytvořil dokazováním provedeným v průběhu celého hlavního líčení důkazní podklad pro rozhodnutí o vině obžalované, jak bude vysvětleno a rozvedeno níže.** Soud prvního stupně totiž provedl veškeré opatřené důkazy z přípravného řízení trestního. Konkrétně byla v hlavním líčení vyslechnuta obžalovaná, která v rámci uplatněné obhajoby vysvětlila důvody užití pervitinu, dále popřela, že by ho užila před jízdou autobusem MHD. Dále byl vyslechnut svědek [REDAKCE], který popsal důvody, pro které telefonicky oznámil podezření, že obžalovaná je pod vlivem návykových látek. Logicky byl vyslechnut i policista pprap. [REDAKCE] k okolnostem provedení orientačního testu na přítomnost návykových látek u obžalované, popsal chaotické a roztěkané chování obžalované v době provádění orientačního testu. Svědek taktéž popsal, že obžalovaná nejprve negovala jakékoliv užití návykové látky, poté připustila, že o víkendu drogu na jakési oslavě užila. V návaznosti na výpověď svědka pprap. [REDAKCE] je nutné zmínit i listinný důkaz v podobě úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholu nebo jiné návykové látky před nebo během jízdy (č.l. 8-10), kde je popsáno nestandardní a nápadné chování obžalované. Soud prvního stupně provedl v průběhu hlavního líčení i další opatřené důkazy, pro skutkové a právní závěry byl stěžejní zejména znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, vyhotovený znalcem Ing. Gottwaldem, kterého soud vyslechl. Dále za podmínek uvedených v ust. § 213 odst. 1, 2 tr. řádu byly k důkazu provedeny listiny.
14. **Krajský soud se zcela ztotožnil se stěžejními skutkovými závěry soudu prvního stupně, které byly popsány v napadeném rozsudku.** Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku své skutkové závěry a na ně navazující právní vývody věcně správně odůvodnil, krajský soud považuje za dostačující na ně v plném odkázat. Hodnotící úvahy soudu prvního stupně bezezbytku odpovídají požadavkům vymezeným v ust. § 2 odst. 6 tr. řádu (**zásada volného hodnocení důkazů**).
15. Odvolání podané obžalovanou je v podstatě pokračováním uplatněné obhajoby z předchozího řízení. Obžalovaná polemizuje s hodnocením důkazů, nabízí vlastní úvahy o tom, jak proběhl skutkový děj, v podstatě setrvává na tom, že neřídila motorové vozidlo pod vlivem návykové látky metamfetamin. Snaží se přesvědčit, že zjištěná hladina metamfetaminu v odebrané krvi odpovídá tomu, že ona v přestávce po dokončení jízdy tento užila tzv. šňupáním, resp. ústy.

16. Krajský soud připomíná, že do hodnotících úvah nalézacího soudu může zasáhnout výjimečně, zejména tehdy, pokud hodnocení neodpovídá zásadě vymezené v ust. § 2 odst. 6 tr. řádu (zásada volného hodnocení důkazů). Je tomu tak zejména tehdy, kdy přezkoumávané rozhodnutí trpí skutkovými vadami, kdy učiněná skutková zjištění jsou nejasná nebo neúplná, nebo se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí [§ 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu], a taktéž tehdy, vzniknou-li pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a k objasnění je třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další, čímž by ale odvolací soud nahrazoval roli soudu prvního stupně [§ 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu]. O takový případ se v projednávané trestní věci nejedná.
17. Tvrzení obžalované, že užila drogu pervitin obsahující účinnou psychoaktivní látku metamfetamin až po ukončení jízdy linkovým autobusem MHD v [REDACTED] č. [REDACTED], je osamocené a takové tvrzení obžalované je současně nevěrohodné. Lze připomenout ve shodě s argumentací soudu prvního stupně, že obžalovaná postupně měnila tvrzení o tom, zda a kdy požila pervitin. Nejprve jeho užití striktně odmítla, aby ještě v době provádění orientačního testu na přítomnost návykových látek v těle připustila jeho užití, které však časově zařadila do doby předchozího víkendu. Následně, již po zahájení úkonů trestního řízení, v procesním postavení podezřelé, přišla s verzí, že si pervitin aplikovala po jízdě, důvodem byla snaha o uklidnění, situaci chtěla řešit výměnou řidiče prostřednictvím dispečera, to však nestihla z důvodu příchodu policistů. Vnímá jako chybu, že tak neučinila telefonicky předem, ještě před užitím pervitinu. Z uvedeného je zjevné, že obžalovaná měnila tvrzení o tom, zda a v jaký okamžik pervitin užila. Právě proto je nutné označit tvrzení obžalované za nevěrohodná. Zarážející na postoji obžalované je, že na jedné straně označuje drogy včetně pervitinu za špatné, aby na druhé straně coby profesionální řidička obsluhující prostředek hromadné dopravy jedná způsobem, kdy tuto látku cíleně požije. Zcela se tak zpronevěří zásadám, které by řidič motorového vozidla, obzvláště řidič hromadného dopravního prostředku, měl dodržovat, tedy absence jakékoliv návykové látky. Za zcela nepochopitelné je nutné označit chování a jednání obžalované, která se snaží, dle uplatněné obhajoby, v době výkonu povolání řidiče prostředku MHD řešit údajné osobní problémy aplikací návykové látky.
18. Proti tvrzení obžalované v tom směru, že pervitin užila až po jízdě, v době přestávky, však stojí, jak opětovně velmi podrobně a správně vyhodnotil již soud prvního stupně, výpověď jednoho z cestujících v prostředku MHD řízeného obžalovanou, konkrétně svědka [REDACTED] a zasahujícího policisty pprap. [REDACTED], kdy oba shodně popsali nestandardní projevy chování obžalované. Svědek [REDACTED] tyto projevy vnímal jako cestující v průběhu dvou jízd autobusu MHD, který řídila obžalovaná. Svědci vnímali shodně projevy chování obžalované, které zahrnovaly nervozitu, hyperaktivitu, euforii atd. Zcela objektivním a nesporným je závěr o tom, že obžalovaná byla v čase 11:25 hodin dne 10. 6. 2020 ovlivněna metamfetaminem v koncentraci 357 ng/ml, jak bylo zjištěno z krevního séra. Znalec před soudem prvního stupně vysvětlil efekt působení této návykové látky při užití nitrožilním či tzv. šňupáním přes sliznici oblasti dutiny nosní, zjištěná hladina koncentrace metamfetaminu u obžalované odpovídá běžným hodnotám, které uživatelé dosahují. Současně zopakoval známou skutečnost, která se vztahuje k nealkoholovým návykovým látkám, kdy účinky a dosahování koncentrací v krvi uživatelů je vysoce individuální. Vyloučil, že zjištěná koncentrace by odpovídala užití pervitinu v době několika dnů před odběrem krve, jak prvotně tvrdila obžalovaná.
19. Souhrn uvedených skutečností zjevně prokazuje, že obžalovaná užila pervitin nikoliv po ukončení jízdy prostředkem hromadné dopravy, jak tvrdila v rámci uplatněné obhajoby, avšak v době předešlé. Za dané situace je proto správný závěr v tom směru, že obžalovaná byla v době řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky. Pakliže obžalovaná namítá, že soud prvního stupně uspokojivě nevyřešil otázku, v jakém konkrétním množství byla hodnota metamfetaminu v krvi v době jízdy, lze konstatovat, že zcela nepochybně v hodnotě výraznější než 150 ng/ml. Jak totiž vyplynulo z výslechu znalce, eliminace každé návykové látky z krve, metamfetaminu

nevyjímaje, má zákonitosti. V tomto lze odkázat na bod 6. odůvodnění napadeného rozsudku, kde soud prvního stupně tyto skutečnosti rekapituluje.

20. Dle stanoviska trestního kolegia NS ČR ze dne 21. 10. 2020, sp. zn. Tpjn 300/2020, kterým byly stanoveny hranice ovlivnění návykových látek odlišných od alkoholu, je založena trestněprávní odpovědnost každého řidiče, kdy koncentrace v krevním séru přesáhne hranici v případě metamfetaminu 150 ng/ml. Jinak řečeno, každý řidič se nachází ve stavu vylučujícím způsobilost ve smyslu ust. § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pokud řídí motorové vozidlo po požití metamfetaminu, jehož koncentrace je právě nejméně ve shora uvedené koncentraci.
21. Pochybení nebylo v rámci učiněného přezkumu zjištěno ani co do právních vývodů učiněných soudem prvního stupně, který správně podřadil zjištěný skutkový stav věci pod skutkovou podstatu přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, což současně náležitě a logicky odůvodnil. Není totiž pochyb v tom směru, že obžalovaná vykonávala činnost ve stavu vylučujícím protiprávnost při výkonu zaměstnání, když řídila jako zaměstnanec Dopravního podniku [redacted] autobus na lince č. [redacted], tedy řídila prostředek hromadné dopravy. Taková činnost je obzvláště nebezpečná, neboť hrozí vznik škody na lidském zdraví či životu, případně na majetku dalších osob.
22. Konečně pochybení není krajským soudem spatřováno ani v potrestání obžalované jednak trestem odnětí svobody a jednak trestem zákazu činnosti. Ukládané tresty co do druhu odpovídají povaze a závažnosti projednávaného trestného činu, výměra podmíněného trestu odnětí svobody plně reflektuje osobní poměry obžalované a existenci polehčujících, případně přitěžujících okolností. Za nepřiměřeně přísnou nelze považovat ani výměru trestu zákazu činnosti specifikovaného jako zákaz řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 48 měsíců. Obžalovaná je řidičkou zjevně nedisciplinovanou, jak o tom svědčí záznamy v evidenční kartě řidiče. Obžalovaná současně v době výkonu povolání co profesionální řidič hrubě porušila povinnost zákazu řízení motorového vozidla po požití jiné návykové látky než alkoholu. Za takové situace se jeví výměra trestu zákazu činnosti jako přiměřená.
23. Na podkladě shora uvedených skutečností proto vyhodnotil krajský soud odvolání obžalované jako nedůvodné, a proto jej dle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu

s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 9. června 2021

Mgr. Michal Kubánek v.r.
předseda senátu

